

Tydzień III, dzień 1. Nieoczekiwane spotkanie

Fragment do medytacji: J 20, 11-18

Modlitwa przygotowawcza

Prosić Boga, Pana naszego, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu (ĆD 46).

Wyobrażenie miejsca

Wyobraź sobie, jak Magdalena stoi przed grobem i płacze – znajdź tam swoje miejsce: może stać przy niej i przygarnij ją. Poczuj jej smutek, usłysz szloch, zobacz przed sobą ciemne wejście do małego kamiennego grobu. Nachyl się – zobacz porzucone płótna i aniołów – usłysz ich słowa. Może zechcesz dotknąć płótna, które tak niedawno dotykało ciała Jezusa. Zobacz niewyraźną postać Jezusa w świetle i usłysz, jak mówi Twoje imię.

Prośba o owoc modlitwy

Prosić o łaskę spotkania z Bogiem żywym w swoim życiu.

Punkty do medytacji

- 1. Maria Magdalena natomiast stała przed grobem płacząc.** Apostołowie ujrzeni, uwierzyli i odeszli. Ona natomiast została w bólu. Nadal przeżywała Jego mękę i śmierć. Uparcie trzymała się swojego pragnienia uczczenia martwego ciała. Zamknięta w swoim bólu nie chciała niczego innego. Popatrz na swoje życie. W jakich sytuacjach, po ludzku beznadziejnych, trwasz w swoim przywiązaniu do tego, co znane, zamiast otworzyć się na przyjęcie Bożej interwencji i przemianę?
- 2. Czemu płaczesz? Kogo szukasz?** Aniołowie, a później sam Jezus zaczyna rozmowę od tych samych słów. Magdalena, nadal ograniczona ludzkim patrzeniem na rzeczywistość i z obolałym sercem, uparcie dąży do wiernego wypełnienia swojego zamierzenia. Każdego wypytuje o ciało, które nie zostało odpowiednio uczczone. Kogo szukasz, chcąc uparcie wyprosić przeprowadzenie Twojego planu? Jakie swoje potrzeby chciałbyś (-łabyś) tak naprawdę zaspokoić?
- 3. Mario!** Usłyszała swoje imię, które tylko Jezus potrafi powiedzieć w taki sposób, żeby ludzkie serce rozpoznało Jego głos. On żyje! Dotknął jej serca Swoim słowem. Mimo że jej umysł nie był w stanie przyjąć tej prawdy, serce poznało ją od razu. Jakie słowo, a może wydarzenie czy miejsce jest dla Ciebie takim dotknięciem Boga prosto w serce? Po czym Go rozpoznajesz?
- 4. Nie zatrzymuj Mnie... udaj się do moich braci i powiedz im.** Teraz trzeba iść dalej, przekroczyć swoje myślenie i plany, nie zatrzymywać Boga dla siebie. Dać się prowadzić Duchowi Świętemu, nie wiedząc, jak inni to przyjmą, ani jaki jest Jego plan. Jezus wysłała właśnie kobietę, której słowo nie było w tamtym czasie wiarygodne. Jakie wewnętrzne natchnienia i zewnętrzne zaproszenia słyszysz od Jezusa? Na ile jesteś wolny, żeby dać się prowadzić Duchowi Świętemu i zrezygnować z własnych pomysłów na rzecz pomysłów Pana, których nie sposób przewidzieć?

Rozmowa końcowa

Podziękuj Jezusowi za spotkanie. Powierz Mu te sytuacje, w których czujesz, że nie ma życia i potrzebujesz Jego interwencji i pomocy.

Modlitwa Ojcze nasz...

Tydzień III, dzień 2. Pełna radość

Fragment do medytacji: 1 J 1, 1-7

Modlitwa przygotowawcza

Prosić Boga, Pana naszego, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu (ĆD 46).

Wyobrażenie miejsca

Wyobraź sobie miejsce, z którym łączy się ważne dla Ciebie przeżycie duchowe – przyjrzyj się przestrzeni, posłuchaj przebywających tam ludzi, przypomnij sobie atmosferę tego wyjątkowego wydarzenia.

Prośba o owoc modlitwy

Proś o światło Ducha Świętego, który prowadzi do pełni radości.

Punkty do medytacji**1. Co ujrzeliśmy własnymi oczami, na co patrzyliśmy i czego dotykały nasze ręce.**

Św. Jan naucza, że spotkanie z Bogiem nie jest abstrakcyjnym doświadczeniem. Bóg objawia się przez to, co widzisz, czego słuchasz, co robisz. Wchodzi do Twojej codzienności. W jakich sytuacjach i ludziach Go dostrzegasz? W jakich nie jesteś w stanie zobaczyć Jego obecności? Do życia wiarą niezbędny jest kontakt z Bogiem w Eucharystii. Jak dziś opisałbyś (-łabyś) swoją relację z Jezusem, który daje Ci swoje Ciało?

2. Aby nasza radość była pełna.

Bywają w naszym życiu chwile radości i smutku. Wciąż zmagamy się z różnymi życiowymi trudnościami. Nie jesteśmy w stanie żyć ciągle z uśmiechem na twarzy. Chrześcijańska radość jest jednak czymś głębszym - jest próbą spojrzenia na świat z perspektywy Boga. Co sprawia, że pojawia się w Tobie wewnętrzny pokój, akceptacja świata, gotowość do patrzenia z miłością na innych ludzi (nawet tych, których zachowań nie możesz zrozumieć)? Czym jest dla Ciebie pełna radość?

3. Jeżeli zaś chodzimy w światłości (...) to mamy jedni z drugimi współuczestnictwo.

Z dobrych spotkań, częstych rozmów, wzajemnej pomocy powstają znajomości i przyjaźnie. Niektóre trwają przez pewien czas, inne przez całe życie. Przyjrzyj się najważniejszym dla Ciebie relacjom i spróbuj zobaczyć, co powoduje, że można nazwać je małą wspólnotą. Jak ta wspólnota służy rozwojowi Twojej wiary i miłości? W jaki sposób tworzysz więzi pomiędzy ludźmi, pokazując im w ten sposób Boga?

Rozmowa końcowa

Porozmawiaj z Jezusem jak z najlepszym przyjacielem. Podziękuj za doświadczenia, które były Twoim udziałem podczas tej modlitwy. Powierz Jezusowi wszystkie swoje relacje z innymi.

Modlitwa Ojciec nasz...

Tydzień III, dzień 3. Głoscie**Fragment do medytacji: Dz 8, 26-40****Modlitwa przygotowawcza**

Prosić Boga, Pana naszego, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu (ĆD 46).

Wyobrażenie miejsca

Wyobraź sobie Filipa, który słyszy wezwanie Ducha Świętego, aby dosiadł się do wozu Etiopczyka oraz posłuchaj ich rozmowy, a potem zobacz sam moment chrztu.

Prośba o owoc modlitwy

Prosić o łaskę usłyszenia, do czego wzywa mnie Bóg.

Punkty do medytacji**1. Wstań i pójdz około południa na drogę, (...) jest ona pusta...**

Uczeń Jezusa jest z Nim w kontakcie, jest wrażliwy na Jego słowo. Nie odrzuca wezwania, choć wydaje się ono mało sensowne – iść na pustą drogę. Bóg zna jednak całość tej misji. Duch Święty posyła Filipa do Etiopczyka, który na własną rękę pragnie poznać Boga. Pan widząc jego dobrą wolę, pomaga mu dając wsparcie Filipa. W jakich sytuacjach Bóg do Ciebie mówi: „Wstań i pójdz”? Co robisz z tym wezwaniem?

2. Podejdz i przyłącz się...

Głoszenie Dobrej Nowiny odbywa się w codziennym życiu, w zwyczajnych sytuacjach. Filip przyłączył się do Etiopczyka, stali się obaj ludźmi w drodze. Wyjaśnił mu Słowo Boże i na jego prośbę opowiedział mu o Jezusie. Ty też masz takie okazje - sąsiedzkie rozmowy, kontakty zawodowe, wspólna herbata z kimś z rodziny, chwila rozmowy z dzieckiem, telefon do dawno niewidzianej osoby... Twoja otwartość i serdeczność może dać obfite owoce. Czy dostrzegasz je w swoim życiu? Nazwij je.

3. Cóż stoi na przeszkodzie, abym został ochrzczony?

Pytanie Etiopczyka mogło zaskoczyć Filipa. Przecież dopiero co opowiedział mu o Jezusie, a on już chce zostać ochrzczony. Filip dostrzega moc Bożego Słowa, a Etiopczyk napełniony jest radością. Jeśli otworzysz się na Boże wezwanie i podejmiesz je, może zadziwić się sposobem, w jaki Bóg zadziała. Pomyśl o tych sytuacjach, w których Bóg uczynił Cię swoim „narzędziem”.

Rozmowa końcowa

Poproś Jezusa o umiejętność zauważania sytuacji, w których możesz głosić Dobrą Nowinę oraz o odwagę do odpowiadania na te wezwania.

Modlitwa Ojcze nasz...

Tydzień III, dzień 4. Zaufanie**Fragment do medytacji: Dz 12, 5-11****Modlitwa przygotowawcza**

Prosić Boga, Pana naszego, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu (ĆD 46).

Wyobrażenie miejsca

Wyobraź sobie siebie, jak leżysz w ciemnym, zimnym miejscu i nie możesz się poruszyć.

Prośba o owoc modlitwy

Prosić o łaskę zaufania Bogu, szczególnie w tych sytuacjach, które wydają się najtrudniejsze.

Punkty do medytacji**1. Piotr, skuty podwójnym łańcuchem, spał między dwoma żołnierzami, a strażnicy przed bramą strzegli więzienia.**

Sytuacja Piotra jest dramatyczna – przebywa w więzieniu, jest pilnie strzeżony, a z nastaniem dnia ma zostać zgładzony. Mimo to śpi spokojnie. Zastanów się, jak Ty zachowujesz się w obliczu trudności? Piotr ani nie martwi się o przyszłość, ani nie wymyśla planu działania. Jego postawa wynika z pewności, że jego życie i śmierć są w rękach miłującego Boga i On sam troszczy się o niego. Apostoł bezgranicznie ufa Bogu. Popatrz na swoje życie i takie sytuacje, które wydają się bez wyjścia. Zastanów się, co jest Twoim więzieniem? W jakich sytuacjach potrafisz zaufać Bogu, a w jakich jeszcze nie?

2. (...) zdawało mu się, że to widzenie...

Piotr zna Boga, razem z Jezusem sporo przeżył, wiele widział. Mimo to interwencja Boga w jego uwolnienie jest niespodziewana i cudowna. Po raz kolejny Bóg go zaskoczył. A czy Ty już doświadczyłeś niesamowitego Bożego działania? Przypomnij sobie te sytuacje. A gdyby Bóg teraz chciał dokonać w Twoim życiu cudu, jak się zachowasz?

3. «Narzuć płaszcz i chodź za mną!»

W życiu Piotra następuje kolejny zwrot. Był człowiekiem pozbawionym wolności i godności, a Bóg „zapala mu światło, daje szatę, wyprowadza z zamknięcia”. W ciągu krótkiego czasu Apostoł znów może działać. Nie zdarzyło się to, czego oczekiwali żydzi. Spróbuj zobaczyć, co Tobie oferuje świat, a do czego zaprasza Bóg? Czy chcesz dać się poprowadzić?

Rozmowa końcowa

Podziękuj Bogu za wszystko, czego doświadczyłeś na modlitwie. Porozmawiaj z Bogiem o tym, co jest Twoim więzieniem. Zapytaj, jakiego życia dla Ciebie pragnie. Proś o większą ufność.

Modlitwa Ojcze nasz...

Tydzień III, dzień 5. Pokora i miłość

Fragment do medytacji: 1 Kor 13, 1-13

Modlitwa przygotowawcza

Prosić Boga, Pana naszego, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu (ĆD 46).

Wyobrażenie miejsca

Wyobraź sobie, że czytasz list z wyznaniem miłości od bliskiej Ci osoby.

Prośba o owoc modlitwy

Prosić o pokorną miłość w codzienności.

Punkty do medytacji

Wybrany tekst należy wcześniej przeczytać, np. w przeddzień; przejrzeć punkty do modlitwy, zaznaczyć sobie te miejsca Słowa Bożego i/lub punktów, które szczególnie nas poruszają i nad którymi chciałbym/chciałabym się zatrzymać podczas medytacji.

Staraj się słuchać i rozumieć, co Bóg mówi przez dane Słowo. Zobacz, jakie światło rzuca ono na Twoje życie, na sytuację, w której się obecnie znajdujesz. Zwróć uwagę także na swoje uczucia i inne poruszenia związane z rozważaną prawdą (radość, wdzięczność, zaciekawienie, nowe wewnętrzne rozumienie, smutek, niepokój, opór, skrucha itp.)

W medytacji nie należy się spieszyć. „Nie ilość wiedzy, ale wewnętrzne odczuwanie i smakowanie rzeczy zadowala i nasyca duszę” (ĆD 2)

Twoje punkty:

- 1.
- 2.
- 3.

Rozmowa końcowa

Podziękuj Bogu za czas tych rekolekcji. Zauważ dobre owoce tego czasu. Poproś, aby Bóg prowadził Cię dalej w codzienności i uzdolnił do pogłębiania relacji z Nim.

Modlitwa Ojcze nasz...